

wſalt, czim snajomniſche nam ſe ſamſneho ſhonenja je, ſo wñ, lubi Sſerbjo, nowe duhomne kyrluſchje ſweſe-
tom horje beretje. Tehodla ſo my nadzijemj, ſo budže-
cje wñ te, wam wot nas podate, nowe kyrluſchje, pſchi
ſkotrychj romaduſbjeranju, wudžjeļanju, pſcheladowanju
a wuporedzenju my ani czaſha ani proz̄ lutowali nejſmij,
tež ſwoſniwje horje wſacj a je pſchi ſjawnej a domjazej
Bozej ſlužbi tak kaž te stare, ſkotrymiz ſu wone we tu-
tch knihach romadu cziſhczane, k Bozej česzi a k ſtwoje-
mu wužitku ſwjeru nałožicj. Dyrbjałoli ſo we tch
ſamnch pſchi wſchej naſhej, na nje nałoženej, ſwjernoszi
cola tu a tam njeschtto namakacj, ſchtož by ſo neprawe
ſdalo aby kneprawym myſlam ſo czañacj dało, da ma-
my my ſwam to dowjerenje, ſo budžecje po kſchessijanskej
ſdobnoszi a luboſji wſchitko kſlepſchemu wobwrocjicj a
ſa to wjessje mječj, ſo my ſwoſim ſłowami žadny druhi
roſom nejſmij dacj chzyli, hacj jeno tajki, kij ſ Božim
ſwjatym ſłowom a tym wopſchijecjom tch ſymbolſkich
knihow naſheje evangeliſkeje zyrfwje prawje pſches jene
pſchindje. Ton nadny połny Boh pak chzył tež dale to
ſpjetwanje a laſowanje tch kraſnych duhomnych kyrlu-
ſchow na wſchjach duschach ſtwojej česzi a kſich ſbožnoſzi
pſches Jefuſa Kryſtuſa bohacjje žonowacj!

W Budeschini, ton 28. džen maleho roſchka, 1838.

Hendrij Lubenski,

Duchomny ionjemſkej woſadji w Budeschini.

Ernst Traugott Žakob,

Duchomny wſerskej woſadji w Budeschini.

Michał Móhn,

Duchomny w Bukezy.

Jan Karl August Råda,

Duchomny w Hodžiju.

Hendrij Voigt,

Duchomny w Rodžisচে.